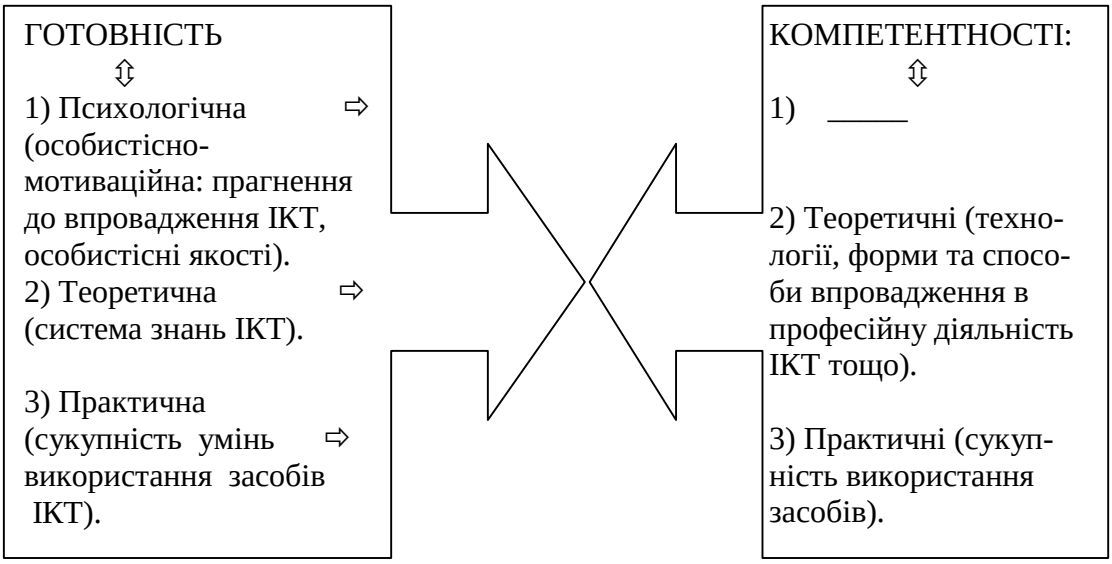

Рис. 1. Порівняльна схема компонент "готовності" та "компетентності" викладача

Література: 1. *Костікова І.І.* Методика викладання англійської мови. Метод. Рекомендації *І.І. Костікова* - Х.: ГТІ, 2008. - 50 с. **2.** Сучасні інформаційні технології та інноваційні методики навчання у підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми // Зб. наук. пр. – Випуск 16 / Редкол.: *І.А. Зязюн* (голова) та ін. – Київ-Вінниця: ДОВ «Вінниця», 2008. – 496 с.

УДК 37.1.001

***МОРКВЯН І.В.*, *ТЮРІНА В.О.*,** докт. пед. наук, проф.

ФОРМУВАННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-ТЕХНОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У СТУДЕНТІВ НА ЗАНЯТТЯХ З ФУНДАМЕНТАЛЬНИХ ДИСЦИПЛІН

Актуальність дослідження. Сучасний етап розвитку педагогічної освіти України визначається тенденціями інтеграції в європейський освітній простір. За таких умов одним з концептуальних орієнтирів національної освітньої системи є становлення так званої компетентнісної парадигми освіти.

Проблемі становлення компетентнісного підходу в освіті присвячені дослідження Н. Бібік, І. Зимньої, М. Жалдака, О. Овчарук, О. Пометун, І. Полубояринової, В. Тюріної, Дж. Равена та ін. Під час дослідження різноманітних компетентностей, які мають бути розвинені у майбутніх вчителів та викладачів багато дослідників пропонують своє бачення щодо їх класифікації та розуміння особливостей. Так, В. Акуленко, Н. Баловсяк, І. Єрмаков та ін. досліджували інформаційні і комунікативні компетентності. Беспалов В., Тихонова Т., Лункова Г. в своїх роботах розглядали інформаційно-технологічні компетентності.

Враховуючи дані психологічних досліджень, ефективне освоєння потенціалу освітніх засобів інформаційно-комунікаційних технологій передбачає відповідну підготовку викладача, який має враховувати наступні положення:

- засоби інформаційно-комунікаційних технологій, що використовуються в навчанні, є лише інструментом розв'язання проблем, їх використовування не повинне перетворюватися на самоціль;
- використовування комп'ютерних засобів навчання розширює можливості людського мислення для вирішення навчальних і професійних задач;
- навчання роботи із засобами інформаційно-комунікаційних технологій є одним з методів формування мислення.

На наш погляд, найважливішим завданням під час підготовки майбутніх вчителів на заняттях з фундаментальних дисциплін є формування інформаційно-технологічних компетентностей. Інформаційно-технологічна компетентність заслуговує на особливу увагу тому, що саме вона дає можливість особистості бути сучасною, активно діяти в інформаційному середовищі, використовувати новітні досягнення техніки в своїй професійній діяльності.

Сучасні викладачі багато чого повинні уміти. Так, зокрема, педагоги, які працюють в системі загальної середньої і вищої освіти, повинні знати:

– де і як знайти необхідні навчальні матеріали в телекомунікаційних мережах, уміти використовувати означені мережі в різних аспектах навчання;

– як представити зміст навчальних предметів за допомогою мультимедіа-технологій;

– як застосовувати мультимедійні засоби навчання.

Зважаючи на вищезазначене, майбутнім викладачам, особливо тим, хто викладає дисципліни гуманітарного напрямку, під час викладання предметів з фундаментальних дисциплін треба будувати заняття таким чином, щоб вони сприяли формуванню у студентів інформаційно-технологічних компетентностей. А саме:

– для пояснення матеріалу на заняттях з математики чи фізики, при необхідності, можна використовувати мультимедійні засоби навчання;

– для більш глибокого розуміння студентами суті проблем, що вивчаються на заняттях, використовувати інтерактивні методи навчання;

– використовувати метод проектів, пропонуючи студентам більш детально розглянути деякі теми для розуміння доцільності їх вивчення та можливості використання одержаних знань в подальшій професійній діяльності.

Це сприяє формуванню у студентів інформаційної культури; навичок роботи з прикладними програмами для створення навчальних засобів; ознайомленню з принципами використання мультимедіа-технологій для представлення змісту теми, що досліджувалася.

В результаті наших досліджень ми виокремили наступні суперечності:

✓ на даному етапі спостерігається стрімкий розвиток інформаційних технологій і відставання у реалізації їх освітнього потенціалу в практиці навчання;

✓ недостатній рівень сформованості у школярів та студентів інформаційних, комутаційних та технологічних компетентностей.

Мета дослідження: теоретично обґрунтувати та експериментально перевірити доцільності використання особистісно орієнтованого підходу під час проведення занять з фундаментальних дисциплін та доцільність використання методів інтерактивного навчання для формування у студентів педагогічного інституту інформаційно-технологічних компетентностей.

Об'єкт дослідження: організація навчально-виховного процесу у ВНЗ.

Предмет дослідження: шляхи використання особистісно орієнтованого підходу під час проведення занять з фундаментальних дисциплін для формування у студентів інформаційно-технологічних компетентностей.

Гіпотеза дослідження: якщо в навчально-виховний процес підготовки педагога запровадити особистісно орієнтований підхід під час проведення занять з фундаментальних дисциплін, то це дозволить здійснити відповідну сучасним вимогам інформаційного суспільства підготовку майбутніх фахівців, оскільки при цьому будуть створені певні умови для формування конкурентоздатного, компетентного педагога, здатного на реалізацію практичних задач на високому професійному рівні.

Задачі дослідження:

1) розглянути критерії оцінювання та методи дослідження рівня сформованості інформаційно-технологічних компетентностей;

2) визначити найбільш доцільні для використання на заняттях з фундаментальних дисциплін інтерактивні методи навчання для формування у студентів інформаційно-технологічних компетентностей.

3)

Література: 1. *Яциніна Н.О.* Формування інформаційно-технологічних компетенцій майбутнього вчителя педагогічного університету. : Дис…канд. наук: 13.00.09 – 2008.

УДК 378

ОСТАПЕНКО А.С., СИНЕЛЬНИК І.В., канд. пед. наук, доц.

УДОСКОНАЛЕННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПЕДАГОГІВ ДОШКІЛЬНИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ У ПРОЦЕСІ ПІДВИЩЕННЯ ЇХ КВАЛІФІКАЦІЇ

Сьогодні в Україні типовою є проблема дошкільних навчальних закладів, керівники яких у своїй більшості не мають фахової управлінської підготовки. Лише останнім часом введена професія «менеджер організації» за спеціальністю «керівник навчального закладу» і, відповідно до цього, у ви-